

The logo for SORAPS features the word "SORAPS" in a bold, sans-serif font. The letters "S", "O", "R", and "A" are white, while "P", "S", and "S" are orange. The text is set against a dark blue rectangular background. To the left of this background is a vertical bar with an orange top half and a dark blue bottom half. To the right is a horizontal bar with an orange top half and a dark blue bottom half.

SORAPS

Study of religions
against prejudices
and stereotypes

Religiøs pluralisme i nutidens Europa

Intellektuelt Output 2, Unit IV

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Version No.	Author, institution	Date/Last Update
1	Louis Hourmant, Institut européen en sciences des religions – École Pratique des Hautes Études, PSL	22/06/2018

IERS digitale moduler om religiøs diversitet og migration

- [Religiøs diversitet i nutidens Europa](#)
- [Religioner, migration og minoriteter](#)

Europa har skiftet fra et gammelt regime af religiøs mangfoldighed baseret på domineringen af en bestemt menighed, til et nyt regime, hvor flertal er lovfæstet. I løbet af de sidste tre årtier er den religiøse pluralitet steget i Europa som resultat af de nylige migrationsstrømme. Det største problem er den voksende tilstedeværelse af muslimske og protestantisk-evangeliske troende, især i vesteuropæiske lande.

Det traditionelle regime for pluralitet i Europa

Traditionelt har de fleste europæiske lande en kristen religiøs baggrund. Tidligere var religiøs pluralitet således primært noget, der fandtes internt i kristendommen med sameksistensen af dens tre store grene: **Ortodokse kristne** (efterkommere af det østlige Romerrige og dominerende i sydøst Europa og Rusland); **Romersk katolicisme** (dominerende i Vesteuropa og Sydeuropa); og **protestantisme**, der opstod efter splittelsen af reformationen (1500-tallet) og spredte sig til nordiske lande og i mindre grad til de vestlige og centraleuropæiske lande.

De fleste europæiske lande havde en politisk dominerende trosretning med status som stat eller etableret religion. Andre religioner blev enten tolereret med nogen diskrimination eller retsforfulgt. Jødiske samfund var udbredt, især i Østeuropa, mens muslimske samfund var placeret i Balkanlandene og i det sydlige Rusland.

Den liberale demokratiske vending: fra religiøs mangfoldighed til religiøs pluralisme

Efter den franske revolution og i det 19. århundrede udvikler religiøse tilhørsforhold sig fra at være en fællesskabstilstand til at være en individuel tilstand. I en første omgang blev medlemmerne af de vigtigste minoriteter (som jøder eller som protestanter i katolske lande eller omvendt) gradvist ligestillede som borgere i en moderne stat. I en anden omgang blev alle borgere – selv ikke-kristne og ateister – tildelt lige religiøse rettigheder. På denne måde blev faktisk religiøs mangfoldighed juridisk anerkendt pluralisme. I nutiden kan vi observere en konvergens mellem demokratiske modeller for religionsregulering i de liberale stater i Europa, som sikrer den religiøse pluralismes funktion.

Hertil kommer – takket være den voksende sekularisering i europæiske samfund fra 1800-tallet og frem til i dag – at flere og flere mennesker erklærer sig som ligeglade eller ikke-religiøse.

Nye former for diversitet forbundet med etnisk pluralisme

Siden 1970'erne har et nyt europæisk landskab i forhold til religiøse steder og mangfoldighed vist sig. Den nye religiøse flertal er for det meste en effekt af migreringer fra asiatiske, afrikanske eller sydamerikanske lande, så dens intensitet og dens fremgang følger historien om kolonisering (og dekolonisering) samt ruterne for økonomiske eller politiske migreringer. Af disse grunde opstod nye mindretal først i Vest- og Nordeuropa, og for nylig i de sydeuropæiske lande.

Denne hidtil usete spredning af multi-religiøs tilstedeværelse i europæiske lande har udfordret forvaltningen af det religiøse marked, især i lande som Italien og Spanien, som stadig indtil for nyligt havde en enkelt flertalsreligion.

Mere information om:

- [Introduktion til nutidig religiøs pluralisme](#)
- [Religioner og byliv i en kontekst af super-diverse europæiske byer](#)

Evangeliske pinsekirker

Evangelisk- og pinsekirkekristendom er for tiden de mest voksende og fremtrædende former for kristendommen i verden. Evangelisme er en sensibilitet i mange protestantiske kirker, hovedsagelig i baptistfamilien (det bør ikke forveksles med den evangeliske kirke, som er et navn for den lutherske kirke i nogle lande som Tyskland). Pinsekirkekristendom er en karismatisk og emotionel form for religiøsitet inden for protestantismen. Siden sin begyndelse i USA i starten af det 20. århundrede, har den spredt sig til Latinamerika (Brasilien), Afrika og Asien. Den største kirke hedder 'Assemblies of God'.

I Europa er de fleste pinsekirkekristne migranter fra andre kontinenter, og deres templer ligger hovedsageligt i forstæderne.

I Frankrig er mange katolikker blevet omvendt til en pinsekirkekristne kaldet 'Vie et Lumière' ('liv og lys').

Muslimske minoriteter

Blandt de 'nye' mindretal udgør muslimer det største samfund. Uden for Østeuropa, hvor muslimske samfund har eksisteret fra mongolsk eller osmannisk arv, er muslimsk tilstedeværelse resultatet af moderne migrationsstrømme relateret til industrialiseringen af europæiske lande. I Frankrig og Storbritannien var muslimske migranter allerede talrige i 1950'erne og 1960'erne takket være et højere niveau af industrialisering og en kolonialhistorie i den muslimske verden (arabiske lande for Frankrig, Sydasien for Storbritannien). I Tyskland er migrationsruterne snarere baseret på økonomiske grunde.

Asiatiske minoritetsgrupper

Andre religiøse minoriteter fra asiatiske lande er:

- Indiske religioner: Hinduer, Sikhs, Jains (hovedsagelig fra Indien eller Sri Lanka);
- buddhister (primært fra Sydøstasien eller Kina);
- Kinesiske kulturer fra det kontinentale Kina, Taiwan eller Vietnam.

Hinduer er hovedsagelig til stede i Storbritannien takket være den britiske koloniale fortid i Sydøstasien. De repræsenterer omkring 2% af befolkningen. Traditionel hinduisme praktiseres kun af folk af hinduistisk afstamning, mens nogle vestlige konvertitter hengiver sig til neo-hinduistiske bevægelser som 'the International Society for Krishna Consciousness' (ISKCON), kendt som 'Hare Krishna-bevægelse.'

Der er omkring 1,3 millioner buddhister i Europa, hovedsagelig bosat i Frankrig, Storbritannien og Tyskland. De fleste af dem er indvandrere eller fra en asiatisk baggrund. Som i tilfældet med hinduismen er der en skarp skelnen mellem traditionel buddhisme praktiseret af asiater og neo-buddhister, som tiltrækker vestlige folk uden en buddhistisk baggrund. Vestlige konvertitter favoriserer en psykospirituel tilgang til buddhismen og udøver forskellige former for meditation i stedet for ritualer. De bevægelser, der er mest indflydelsesrige i Vesten, er tibetansk buddhisme, zenbuddhisme samt massebevægelser for lægfolket som 'Soka Gakkai'.

'Kinesisk religion' blander daoistiske og buddhistiske guddomme og ritualer. Dens manifestationer har en generelt diskret og ubemærket form, selv i kinesiske kvarterer kaldet 'Chinatowns', undtagen under New Year festivalen i februar.

Indgangen til et kinesisk buddhisttempel i Chinatown Paris (det 13. distrikt). ([Kilde](#))

Mere information på:

- [Moderne og nutidig hinduisme](#)
- [Buddhisme og modernitet](#)
- [Kinesiske religioner](#)